గతానికి ఘటియపెట్టు

గోవిందరాజు సీతాదేవి

హైద్రాబాద్ నగరంలో -యెన్నెన్నో ప్రవేటు సంస్థలు. వాటిలో ఓ సంస్థలో శ్రీదేవికి టైపిస్టుగా వుద్యోగం వచ్చింది. ఒకవైపు వుద్యోగంవచ్చిందన్న సంతోషం మరొకవైపు ఆఫీసులో యెలా వుంటుదో అన్న భయంతో గుండె దడదడా కొట్టుకుంటూ వుండగా అడుగులో అడుగు వేస్తూ సెక్షన్ లోనికి వచ్చింది. మేనేజరు సెక్షన్లో ఒక్కొక్కరినీ పరిచయం చేయసాగాడు.

'ఈమె మిస్ శ్రీదేవి.'

"ఇతను శ్రీధర్, ఆయన కుటుంబరావు ఆమె భవానీదేవి, యింకా ఒకరిద్దరు రాలేదువస్తారు."

కుటుంబరావు అన్న ఆయన అందరి కన్న వయసులో, పెద్దవాడిలా కన్పిస్తూన్నాడు అంటే దాదాపు యేభై యేళ్ళు వుండవచ్చునన్నమాట చాలా మామూలు. బట్టలు అవీ సామాన్య గృహస్తుఅని చెప్పకనే చెప్తోంది. శ్రీధర్ యువకుడు అందంగా వున్నాడు అతని ముఖంలో హుషారు కన్నా హుందాతనం కన్పిస్తోంది.

నమస్కారం అన్నప్పుడు చిన్నగా నవ్వి ప్రతి నమస్కారం చెప్పి తర్వాత యింక యిటువైపు చూడకుండా పని చేసుకోసాగాడు. భవానీదేవి పొట్టిగా

శ్రీదేవి అందరికీ నమస్కారాలు చేసింది వారూ నమస్కారం చేశారు.

"భవానీదేవిగారూ శ్రీదేవిగారికిఅంతా కొత్త కదూ కాస్తమీరు ఆమెకి తెలియందిచెప్పండి."

అలాగే సార్ తీవ్రతగా అంది భవానీదేవి

అతను వెళ్ళిపోయాక శ్రీదేవికి చేయవల్సిన పని చెప్పి సీటు చూపించి శ్రీదేవి అక్కడున్న అంకెలే కలియ జూసింది.

లావుగా వుంది బిగువైన పొట్టిజడా ఆ జడలో ఓ ఎర్రముద్దమందారపువ్వు మెడలో ముత్యాలు పగడాలు కలిసి నేసిన రెండు వరుసల దండా అంగాక చేల్లిపూసల గొలుసూ ఇరుకుగావున్న జాకెట్టూ నైలెక్సు చీరలో ఆవిడ ఫ్రీగా లేకుండా అనీజీగా వున్నట్లు కన్పించ సాగింది.

పదకొండుగంటలు కావస్తూండగా వచ్చింది మరొకామె

ఆమె పేరు ఊర్వశి అని ఆవిడ ఎప్పుడూ ఆఫీసుకు ఆలశ్యంగా వస్తూంటూందనీ ఆఫీసరు మందలిస్తే వెడ్నిరాగాలు పెడుతుందనీ భవానీదేవి చెప్పింది.

ఊర్వశి దగ్గరకిరాగానే భవానీదేవి కబుర్లు చెప్పటం ఆపింది.

ఊర్వశి సరాసరి శ్రీదేవి దగ్గరగా వచ్చి తననితనే పరిచయం చేసుకుని అడిగింది.

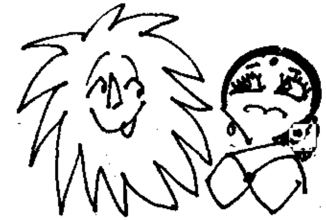

హూణకు వేశాయెరా......

సీత, లతా చాలా రోజులతర్వాత సత్యన్నారాయణపురం రోడ్డుమీద కలుసుకున్నారు. సీత గర్భవతి అని తెలిసింది లతకు.

"నాకూ పాపాయి కావాలనే ఉంది సీతా! కానీ నా మొఖాన్న అంత అదృష్టం రాసిలేదు." దిగులుగా అంది లత.

"భలేదానివేలే! దానికంత దిగులెందుకు? మొదట్లో మా ఆయనకూడా ఇలాగే బాధపడ్డారు ఇప్పుడుచూడు. నా కప్పుడే ఎనిమిదో నెల."

"ఎలా సాధించగలిగారు?" ఆసక్తిగా అడిగింది లత.

"నల్లకుంట దగ్గర ఆశ్రమంలో స్వాములారి దగ్గర కె ళ్లేసరి!"

"అదేమిటి! నేనూ మావారూ కూడా ఆరునెలల పాటు ఆ స్వామి దగ్గర కెళ్ళాంకదా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది లత.

"ఏడ్చినట్లుంది! నువ్వొక్కర్తివే వెళ్ళాలి!" చెప్పింది సీత చిరాకుగా.

" మీ పేరు ఏమిటి? "

" శ్రీదేవి "

ఊర్వశి కిసుక్కున నవ్వింది

ఎందుకలా నవ్వారు? శ్రీదేవికి కాస్త కోపం వచ్చింది

" శ్రీదేవి అనేసరికి .... సినిమా హీరోయిన్ గుర్తుకొచ్చి"

శ్రీదేవి మాట్లాడలేదు. కానీ ఊర్వశిని పరీక్షగా చూసింది మిగల ముగ్గిన జామ పండు రంగులో సన్నగా పొడుగ్గావుంది వాయిల్ ఓరా జాకెట్టు చాల సామాన్యంగా కన్పిస్తోంది.

ఊర్వశి తన సీటు దగ్గరకి వెళ్ళి కూర్చుంది. భవానీదేవి శ్రీదేవికి ఏం చేయాలో చెప్పసాగింది శ్రీదేవి త్రైపు వర్కు చేయటంలో మునిగిపోయింది.

వారంరోజులు గడిచిపోయినా యి శ్రీధర్ రెండుమూడుసార్లు పలకరించాడు అదైనా ఆఫీసులో వున్నపుడు కాదు వెళ్ళిపోతున్నపుడూ ఒక సారి మార్కెట్‌లో కల్సినపుడూ మితభాషిలా అన్పిస్తాడు. అడిగినదానికి మాత్రమే జవాబిస్తాడు. కానీ ఒక పశ్న వేయడు. ఎక్కడ కన్పించినా పల్కరింపుగా చిన్నగా నవ్వుతాడు అంతే పరిచయాన్ని పెంచుకోవాలన్న ధ్యాస కన్పించదు అతనిలో

ఎందుకింత గర్వం అతనికి. యెం.కాం అనా! ఓసారి ఊర్వశితో ఈ మాట అంది శ్రీదేవి.

"మీరు భలేవారు శ్రీధర్‌కి గర్వమా పొరబడ్డారు అతనికి గర్వం అసలులేదు శ్రీదేవి వూరుకుండి పోయింది. కానీ లోలోపల అనుకుంది ఊర్వశికి అతనంటే అభిమానమా! లేకనేను అర్థం చేసుకోలేక పోయానా ఒకవేళ ఈ మాట ఆవిడ అతనితో చెపే అతను అపార్థం చేసుకోడుకదా! శ్రీదేవి యింక జాగ్రత్తగా మాట్లాడసాగింది. రోజులు గడిచిపోతున్నాయి.

2

ఒకరోజు శ్రీదేవి అర్థగంట ఆలస్యంగా ఆఫీసుకు వచ్చింది. ఎపుడూ నిశ్శబ్దంగా

వుండే సెక్షన్‌లో గలగలా నవ్వులూ మాటలూ విన్పిస్తూంటె ఆశ్చర్య పోయింది భవానీదేవి సీటు దగ్గర కూర్చుని యువకుడు కబుర్లు చెప్తున్నాడు అతని కబుర్లకే కాబోలు అందరూ నవ్వు తున్నారు.

శ్రీదేవిని చూస్తూనే భవానీదేవికబుర్లూ నవ్వూఆపి తన దగ్గర కూర్చున్న అతన్ని పరిచయం చేసింది. శ్రీదేవీ యితను శివకృష్ణ యిన్నాళ్ళూ శలవులో వూరు వెళ్ళాడు. శివకృష్ణా యీమె మిస్ శ్రీదేవి

శివకృష్ణ శ్రీదేవిని చూస్తూ నమస్కారమండీ అన్నాడు

నమస్కారం అంటూనే వెళ్ళి తన సీటులో కూర్చుంది.

భవానీదేవిగారు మన సెక్షన్ లోకి వచ్చి చేరిన శ్రీదేవి గారికి చిన్న టీపార్టీ ఇస్తాను కనుక మీరు నా యందు దయ వుంచి నా ఆతిధ్యాన్ని స్వీకరించమని ప్రార్థన అంటూ ప్యూన్‌ని పిలిచి టీ తెమ్మన్నాడు.

శ్రీదేవి యిబ్బందిగా చూసింది.

నే చేరి వారం అయిపోయింది.

ఫర్లేదు నేను ఆరోజున లేనుకనుక యీరోజు పార్టీ యిస్తున్నాను.

"టీ వచ్చింది అందరూ తాగారు. శ్రీదేవి బిల్లు యివ్వబోయింది శివకృష్ణ యివ్వనీయలేదు.

ఇంతలో ఊర్వశి వచ్చింది. ఆవిడకి యెదురు వెళ్ళి కుశల ప్రశ్నలు వేయ సాగాడు శివకృష్ణ ఊర్వశిగారూ బావున్నారా మీశ్రీవారు పిల్లలు మీ అత్త గారూ మామగారూ వగైరా అంతా క్షేమమేకదూ" నాటకీయంగా కన్పించ సాగింది అతని ధోరణి.

ఊర్వశి యీ అవకాశాన్ని వదులు కోకుండా తన సంసారంలో కష్టాలు ఏకరువు పెట్టసాగింది. శివకృష్ణ ఆవిడ చెప్పేదంతా విని సానుభూతి కురిపించేలా ఊర్వశిని ఓదార్చి తర్వాత కుటుంబరావు దగ్గరకి వెళ్ళాడు. యితనిలా కబుర్లు చెప్తుంటే శ్రీధర్ మాత్రం తనపనితను చూసుకుంటూ వుంటాడు. కానీ అనవసర ప్రసంగం చేయడు.

శ్రీధర్‌కి గర్వం అన్నమాట విన్పిస్తూ వుంటుంది,

ఏం గొప్పట ఈయన శ్రీదేవి అనుకుంటూవుంటుంది.

ఈ రోజు శివకృష్ణ శ్రీదేవి దగ్గరకి వచ్చి కూర్చున్నాడు, కబుర్లు చెప్పటానికి శ్రీదేవికి సంతోషంగా వుంది. తనని గుర్తించాడని అంతే తనూ కబుర్లు చెప్ప సాగింది.

ప్యూన్ వచ్చాడు.

అయ్యా ఆఫీసరుగారొచ్చారు. యిక్కడికే వస్తున్నారు శివకృష్ణ గభాలునవెళ్ళి తనసీటులో కూర్చున్నాడు.

అందరూ ఫక్కున నవ్వారు శ్రీధర్ మాత్రం నవ్వలేదు, అతని దృష్టిఅంతా పనిమీదనే

రోజులు గడిచిపోతున్నాయి. శ్రీదేవి శివకృష్ణ పరిచయం క్రమంగా పెరగ సాగింది. సినిమాలు షికార్లు హోటళ్ళు శలవుల్లో వూరంతా తిరగేస్తూన్నారు యిద్దరూ యీవిషయం ఆఫీసులో ఆ నోటా ఆ నోటా పాకి పోతూవుంది. రకరకాల వ్యాఖ్యానాలు చేయ సాగారు అందరూ యిలా చేయటంలో ప్రథమ

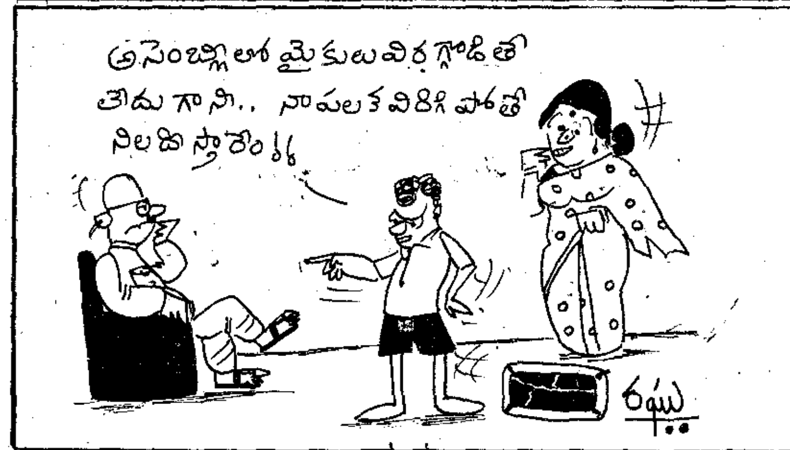

రాలు భవానీదేవి

"ఈ కాలం ఆడపిల్లలూ పెళ్ళీ పెటాకులూ లేకుండా అర్థమైన వాళ్ళతో తిరగటం సరదాలన్నీ తీర్చుకోవటం తర్వాత అమ్మమ్మలు కాబోయే వయస్సులో శిగ్గు లేకుండా పెళ్ళి అంటూ ఆర్భాటంగా చేసుకోవటం యిదంతా చూస్తూంటే నాకే శిగ్గుగా వుంది నాజాతి అని చెప్పుకోవటానికి"

లంచ్ టైములో వుపన్యాసం దంచుతోంది భవానీదేవి. ఊర్వశి కుటుంబరావు 'నిజం నిజం అన్నట్లుగా తలలూపుతున్నారు శ్రీధర్ అయిష్టంగా ముఖం పెట్టాడు, చూడండీ వాళ్ళెవ్వరూ లేనప్పుడిలా కామెంట్ చేయటం సభ్యత కాదు అన్నాడు."

భవానీదేవికి కోపం వచ్చింది మూతి మూడు వంకరలు తిప్పింది శ్రీధర్ చికాకుగా లేచాడు, ఇంతలో శ్రీదేవీ శివకృష్ణ అక్కడికి వచ్చారు.

'రండి రండి' మీరు లేకుంటే అసలు సందడే లేదు ఆత్మీయంగా ఆహ్వానిస్తోంది, భవానీదేవి.

శ్రీధర్ ఒక్క క్షణం ఆశ్చర్యపోయి అంతలోనే సర్దుకుని వెళ్ళి పోయాడు. శివకృష్ణని చూసి పలకరింపుగా నవ్వినా అతను నవ్వడు. గర్వంగా చూస్తాడు. యిందుకేయింక శివకృష్ణనిపలకరించటం మానేశాడు శ్రీధర్ కారణం లేకుండా యిద్దరి మధ్యనా యిలా ఎందుకు జరుగుతుందో అర్థంకాక ఆలోచించకూడదు అని మానేశాడు. ఇలా గడిచి పోతున్నాయి రోజులు నెలలు.

3

ఒకటి రెండుసార్లు సినిమా హాల్లో కన్పించారు శ్రీధర్‌కి శివకృష్ణ శ్రీదేవి వారిని పల్కరించే ప్రయత్నం చేశాడు. కానీ శివకృష్ణ చూడనట్లు తప్పించుకుని వెళ్ళిపోవటం కాస్త బాధ కల్గించింది. ఆ తర్వాత శ్రీధర్ అసలు వారిద్దరినీ పట్టించుకోవటం మానేశాడు.

హైదరాబాద్‌లో మతకలహాలు చెలరేగినాయి. సిటీ అంతా వుద్రిక్తంగావుంది ఎక్కడ చూసినా గొడవలుగా వున్నాయి

ఆఫీసులకి రావటం తిరిగి ఇళ్ళకి వెళ్ళటం ఆడవారికి చాలా యిబ్బందిగా భయంగా వుంది. ఎన్ని రోజులు శలవు పెట్టి ఇంట్లో కూర్చోగలరు

ఒకరోజు సాయంకాలం అయిదున్నర కావస్తుండగా ఆఫీసులు వదిలి బైటకి రాబోతున్నారు. అందరూ సిటీలో అల్లర్లు చెలరేగిన కారణంగా కర్ఫ్యూపెట్టేశారని తెల్సి శ్రీదేవి వొణికి పోయింది. తను వున్న ఏరియాలో కూడా కర్ఫ్యూవుంది చాలాదూరం తను ఒకర్తి వెళ్ళాలి. బస్సులులేవు ఆటోలులేవు ఎలా ఎలా! శివకృష్ణ కోసం చూసింది. అతను అప్పటికే వెళ్ళిపోయాడు రోడ్డు మీదకి వచ్చింది రోడ్డు నిర్మానుష్యంగా వుంది అంతక్రితం ఆ పరిసరాల్లో జరిగిన అల్లర్లకి సాక్ష్యం అన్నట్లుగా రాళ్ళు వగైరా చెల్లా చెదరగా పడి వున్నాయి. ఎక్కడ చూసినా పోలీసులు "వెళ్ళిపోండి ఇళ్ళకి వెళ్ళిపోండి" చెప్తున్నారు.

శ్రీదేవికి అసలే భయం దుఃఖం ముంచుకు వస్తుంది. ఆలోచనలు పరిపరి విధాలపోతున్నాయి. తను క్షేమంగా ఇల్లు చేరటం ఎలా ! కాళ్ళు వణుకుతున్నాయి. వళ్ళంతా చెమట పట్టేస్తుంది

ఈరోజు అసలు ఆఫీసుకి వెళ్ళద్దు అంది తల్లి ఆమె మాట వినకుండా తనే వచ్చింది యిప్పుడెలా శివకృష్ణ కనీసం మీరింటికి ఎలా వెడతారు అని అడగైనా అడకుండా తన క్షేమం తను చూసుకుని వెళ్ళి పోయాడు, అందుకు కోపం వస్తుంది.

చివరగా శ్రీధర్ తన పని అంతా పూర్తి చేసుకుని ఇంటికి వెళ్ళడానికి బైటకి వచ్చాడు, అతను శ్రీదేవిని చూడలేదు. తలవంచుకుని నడవసాగాడు.

'శ్రీధర్‌గారూ' బిగ్గరగా అరిచింది శ్రీదేవి

శ్రీధర్ వెనక్కి తిరిగి చూశాడు ఆగి 'ఏమిటి' ? అన్నట్లు ముఖం పెట్టాడు.

"సిటీలో చాలా అలజడులుగా వున్నాయని కర్ఫ్యూ పెట్టారు"

"ఔను అర్జెంట్ పని పూర్తి చేయవల్సి వుండిపోవల్సి వచ్చింది ఆఫీసులో ఔను మీరింకా ఎందుకున్నారో ?"

'నేనూ మీలానే వుండి పోవల్సి వచ్చింది. ఇంటికి యిప్పుడెలా వెళ్ళాలో తెలియకుండావుంది"

"వుండండి ఎక్కడన్నా ఆటో దొరుకుతుందేమో చూసి పిలుచుకువస్తాను శ్రీధర్ వెళ్ళబోయాడు."

"ఒద్దు ఒద్దు లాభం లేదు ఆటో రాదు రాదు. నేను ఒక్కదాన్ని యిలా నిలుచోవాలంటే భయంగా వుంది దయచేసి మీరు వెళ్ళిపోకండి,"

వెళ్ళను కానీ మనం యిలా యిక్కడ నిలబడటం మంచిది కాదు. చీకటి పడకుండా ఇల్లు చేరటం చాలా మంచిది పదండి నేనూ వస్తాను మీఇల్లెక్కడ ?

శ్రీదేవి చెప్పింది ఈ సమయంలో తను అడక్కుండా తనకితానుగా సహాయపడతానంటున్న శ్రీధర్ మీద కాస్త గౌరవభావం కల్గింది అంతే అతన్ని అనుసరించింది. మెయిన్‌రోడ్డు మీద నడుస్తూ అడ్డగించిన పోలీసులకి నెమ్మదిగా విషయం చెప్తున్నాడు. యింతలో సందుల్లోంచి గుంపులుగా చేరిన జనం ఏవేవో విసర సాగారు. పోలీసులు వారి వెంట పడ్డారు. అందినట్లుగా బాదుతున్నారు.

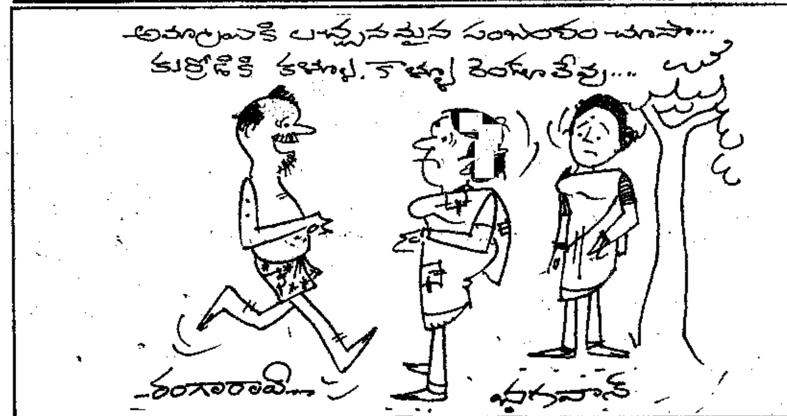

"ఆగండి శ్రీదేవిగారూ మనం యిప్పుడు ముందుకి వెళ్ళటం క్షేమం కాదు రండి వెనక్కి పోదాం" అంటూ చేతిని పట్టుకుని వెనక్కి తీసుకువచ్చేశాడు

'పరుగెత్తుతూ' రొప్పసాగింది శ్రీదేవి

ఒద్దు ఒద్దు అలా పరుగెత్తటం ప్రమాదం! నడవసాగాడు శ్రీధర్ శ్రీధర్ చేతిలోవున్న శ్రీదేవి చెయ్యి వణుకుతుంది కానీ అతను ఆవిషయం పట్టించుకోవటంలేదు అతను తెలివిగా ఆలోచిస్తూ చుట్టూ కలయజూస్తూ శ్రీదేవిని సందుగొందులగుండా ఎలాగో తీసుకు వెళ్ళగలిగాడు.

'అమ్మయ్య అదే మాఇల్లు' వేలితో చూపించింది.

వెళ్ళిపోండి నేనిక్కడే వుంటాను తర్వగా వెళ్ళి తలుపు వేసుకోండి.

'మీరూ రండి'

"యిప్పుడా రాను రాలేను మాఅమ్మ నా కోసం ఖంగారు పడుతూ వుంటుంది మీరు వెళ్ళిపోండి

శ్రీదేవి ఇంటి ప్రహరీ గేటు దగ్గరకి చేరి వెనక్కి చూసింది చాలామంది రౌడీల గ్యాంగు శ్రీధర్ వున్న వైపే పరుగులు తీస్తున్నారు. లోపలికిపరుగైత్తి కిటికీలో నించి చూసింది. శ్రీధర్ కన్పించలేదు కానీ ఏదో గొడవా పోలీసులు గందర గోళం

శ్రీదేవి తల్లి వచ్చి చప్పున కిటికీ మూసేసి కూతుర్ని కౌగలించుకుని అంది

అమ్మా నీ కోసం కోటి దేవుళ్ళకి మొక్కుకున్నాను ఎలా వచ్చావే" కూతురు చేతులు ముఖం తడుముతూ అంతక్రితం ఇరుగు పొరుగు వారి అమ్మాయిలు ఎంత యిబ్బందులు పడి ఇల్లు చేరారో చెప్పసాగింది. శ్రీదేవికి ఆ మాటలువిన్పించటం లేదు. శ్రీధర్ క్షేమంగా ఇల్లు చేరగలిగాడా! లేదా!

తర్వాత వరసగా మూడు రోజులు సిటీ అంతా కర్ఫ్యూ వుండటం వల్ల శ్రీదేవి ఆఫీసుకి వెళ్ళలేక పోయింది. నాలుగోరోజూ వెళ్ళింది కానీ శ్రీధర్ రాలేదు.

ఆఫీసు నించి ఇంటికి వెడుతూన్న శ్రీధర్ అల్లరి మూకల మధ్యచిక్కుకు

పోవటంలో పోలీసులు చేసిన లాఠీ చార్జీలోగాయపడ్డాట మరో రెండు రోజులు సెలవు పెట్టాడట

యిది వినగానే శ్రీదేవి మనసు బాధపడిపోయింది.

తనని సురక్షితంగా చేర్చినట్లు అతను ఎవరెకీ చెప్పలేదులా వుంది పాపం శ్రీధర్ ఎలా వున్నాడో అన్య మనస్కంగానే పనిచేసుకోసాగింది. శివకృష్ణ వచ్చాడు.

"హలో శ్రీదేవిగారూ" అంటూ

శ్రీదేవి మాట్లాడ లేదు సీటు దగ్గరగా వచ్చి చిన్నగా అడిగాడు

మీ అలుకకి కారణం

శ్రీదేవి చెప్పింది అతను చిన్నగా నవ్వేశాడు.

ఇంతేనా! ఆరోజు నేను అర్జెంట్ పనివుండి వెళ్ళాను తిరిగి, వచ్చాను మిమ్మల్నియింటికి తీసుకు వెళ్ళాలని కానీ మీరు అప్పటికి లేరు

'నిజమా' నమ్మదగిన మాటగా లేకున్న నమ్మేసింది

శివకృష్ణ అందరినీ పలకరించి తన సీటులో కూర్చున్నాడు

ఆ సాయంకాలం యిద్దరూ కల్సి ఆఫీసు నుంచి బయలుదేరారు. కాఫీ తాగుతూ అడిగింది శ్రీదేవి "మన పెళ్ళి యీనెల్లో జరిగిపోవాల్సి అన్నారు యింకెపుడు ?

'వచ్చేనెల చూద్దాం'

"వీల్లేదు మా అమ్మకి చెప్పేశాను. ఈ నెలలో జరగాలి మీరు చాలా వాయిదాలు వేస్తున్నారు. యింక నేను టైము ఇవ్వను. వారం రోజుల్లో జరిగిపోవాలి మన పెళ్ళి. గుడిలో దేవుడి ముందు దండలు మార్చుకుందాం. అంతేచాలు కానీ ఓ నలుగురు స్నేహితులని పార్టీకి పిలుద్దాం.

"అలాగే కానీ"... యింకా నాకు టైము కావాలి.

'వీల్లేదు' యిప్పటికే ఆఫీసులో గుసగుసలాడుతూన్నారు. వాళ్ళ నోరు మూయించాలి. కనుక మన పెళ్ళిరోజు నిశ్చయించాను శుక్రవారం ఉదయం తొమ్మిది గంటలకి నేనే అన్ని ఏర్పాట్లూ చేస్తాను సరేకదూ

'మా వూరికి వెళ్ళి మా అమ్మకి కాస్త చెప్పిరావద్దూ'

"ఒద్దు చెప్తే ఈ పెళ్ళి జరగనీయరు"

"మా అమ్మ చాలా మంచిది నా మాట మన్నిస్తుంది."

"అయినా సరే ముందు వెళ్ళవద్దు పెళ్ళికాగానే వెడదాం యిద్దరం"

శ్రీదేవి అతన్ని మరోమాట మాట్లాడనీయలేదు.

"సరె అలాగే 'అని వెళ్ళి పోతుంటే మళ్ళీ అడిగింది

తప్పకుండా వస్తారు కదూ! యీ పెళ్ళి నాభవిష్యత్ జీవితానికి ముఖ్యమైన మలుపు గుర్తువుంచుకోండి.

'ఓ. కే' శివకృష్ణ వెళ్ళిపోయాడు.

శ్రీదేవి సంతోషంగా ఇల్లు చేరింది: తల్లికి చెప్పేసింది ఈ వార్త ఆ ముసలి తల్లి కళ్ళలో కోటిదీపాలు వెలిగాయి.

ఈ రోజుల్లో ఆడపిల్ల పెళ్ళి అంటే మాటలలో పని కాదమ్మా మూటలలో పని ఆ మూటలు మన దగ్గర లేకపోగా సీజీతం డబ్బుల్లో నేనూ బ్రతకవల్సి

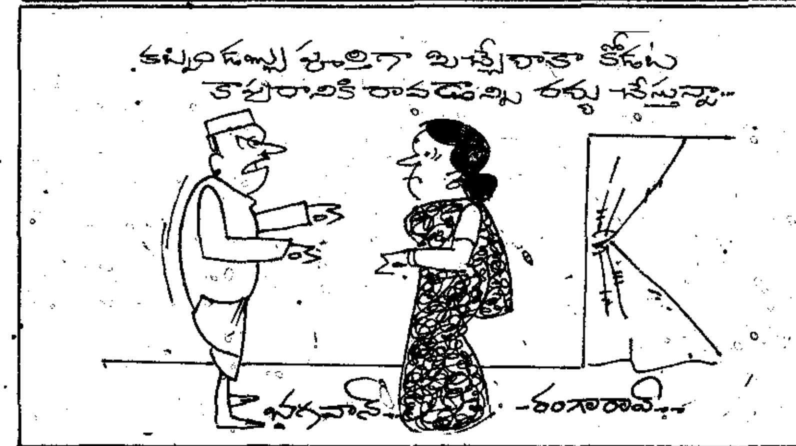

వస్తుంది. మీనాన్న లేనందుకు ఆ కుర్రాడికి యింత మంచి మనసు ఆ దేవుడు యిచ్చినందుకు ఆదేవుడికి మరీ మరీ దణ్ణం పెట్టటం తప్ప నేనేం చేయగలనమ్మా

శ్రీదేవికి తల్లి మాటలు విన్పించటం లేదు. పెళ్ళి కోసం ఒక వంద రూపాయిలు మాత్రమే ఖర్చు చేయాలని ప్లాను చేసుకుంది. అదెలా చేయాలా అని ఆలోచించ సాగింది.

4

శివకృష్ణకి బట్టలు తనకో పట్టుచీరా యిదివరకే కొని వుంచుకుంది. తన ఆఫీసులో వారిని అందరినీ స్వయంగా పెళ్ళికి పిలిచింది. కుటుంబరావు చాలా సంతోషించాడు, "తప్పక వస్తానమ్మా" అన్నాడు

"శ్రీధర్‌గారూ, మీకు ఎన్ని పనులున్నా ఈ నా పెళ్ళికి తప్పక రావాలి వస్తారుకదూ"

శుభలేఖలోకి చూస్తూ అన్నాడు "తప్పక వస్తాను"

ఊర్వసి శ్రీదేవి ముఖంలోకి అదోలా చూసింది ఏదో చెప్పాలని చెప్పబోయి ఆగి ముఖాన నవ్వు పులుముకుంది నేనే వచ్చి నిన్ను పెళ్ళి కూతురి అలంకరణ చేస్తాను శ్రీదేవి, థాంక్స్ ఔను భవానీదేవి ఆఫీసుకి రాలేదు ఎందుకూ! అడిగింది. తెలియదండి ఊర్వసి

ఇల్లు చేరింది శ్రీధర్ మరోసారి కలుస్తాన్నాడు కానీ కలువ లేదు. ఎందువల్లో రాలేదు ఆ తనేవస్తాడు, అనుకుని తన ప్రయత్నం తను చేసు కోసాగింది

పెళ్ళిరోజు రానే వచ్చింది ఊర్వసి అన్నట్లుగానే శ్రీదేవిని పెళ్ళి కూతురిని చేసింది.

పెళ్ళికూతురి అలంకరణలో శ్రీదేవి మరీ అందంగాకన్పిస్తోంది కుటుంబరావు శ్రీధర్ వచ్చారు. వారికి ఊర్వసి కాఫీలు యిచ్చింది పూలదండలు రెడీగావున్నాయి

శ్రీధర్ చేతిలో ఏదో ప్రజంటేషన్ శ్రీదేవి ముఖంలోకి చూడసాగాడు శ్రీధర్

"శివకృష్ణ యింకా రాలేదేం శ్రీదేవి" కుటుంబరావు అడిగాడు.

"వస్తారు తప్పకుండా వస్తాడు"

టైము దాటి పోతూవుంది శివకృష్ణ రాలేదు. పదిన్నర అయింది. అతను రాలేదు అతిథుల ముఖాల్లో ఆందోళన కన్పిస్తోంది పదకొండు గంటలు అవుతూండగా ఆఫీసు జవాను వచ్చాడు ఓ చిన్న వుత్తరం శ్రీదేవి చేతిలో పెట్టాడు. ఆతురతగావిప్పింది వుత్తరాన్ని

సారీ శ్రీదేవి

నీకు మాట యిచ్చినట్లుగా నేను రాలేక పోయాను. అమ్మ వచ్చింది ఆమె కుదిర్చిన సంబంధం భవానీదేవి చెల్లెలి మెడలో మంగళ సూత్రం కట్టేశాను నన్ను అపార్థం చేసుకోకు.

శివకృష్ణ

శ్రీదేవి కాళ్ళకింద భూమి కదిలి పోతునట్లే వుంది తలగిర్రున తిరిగి పోయింది మనసులో తుఫానుకి తట్టుకోలేకపోతూవుంది. కళ్ళు వర్షిస్తూన్నాయి

విషయం అక్కడున్న అందరికీ తెల్సి పోయింది.

"అయ్యో" అని జాలి చూపి వెళ్ళి పోయారు. శ్రీధర్ వెళ్ళలేదు

"శ్రీదేవిగారూ ఒక్కరికి జీవితంలో అనుకున్నవి అనుకున్నట్లు జరగవు. దీనికి బాధ పడ కూడదు. మీరుధైర్యంగా వుండండి ఇంటికి పదండి."

శ్రీదేవికి దుఃఖం ఆగలేదీ ఓదార్పుకి వెక్కి వెక్కి ఏడవ సాగింది

శ్రీధర్ ఆమె దగ్గరగా వచ్చాడు

"మీరు మీరు కాస్త సంబాళించుకోవాలి. ఓ స్నేహితుడిగా చెప్తున్నాను"

"శ్రీధర్ గారూ యింత జరిగి ఈ పెళ్ళి ఆగితే ఈజన్మకి మరి నా పెళ్ళి కాదు"

యెందుకు కాదూ తప్పక అవుతుంది కొన్నాళ్ళు మీరు మనస్సుకి విశ్రాంతి యిస్తే

"కాదు కాదు యేపురుషుడు ముందుకు రాడు నన్ను పెళ్ళాడేందుకు"

యిప్పుడు యిందుకా మీరు బాధ పడుతూన్నారు

"శివకృష్ణ చేసిన మోసానికి మరింక జీవితంలో పెళ్ళి కామూ మీలా మగాడినైతే నాకీ బాధా దుఃఖం వుండేది కాదు. యింక ఒక్కటే దారి చావటం ఒక్కటే దారి.

"చీ ఛీ మీలాంటి చదువు కున్న అమ్మాయిలు యిలా మాట్లాడకూడదు.

"స్త్రీ యెంత చదువుకున్నా వుద్యోగం చేస్తున్నా పెళ్ళి విషయం వచ్చేసరికి పురుష అహంకారానికి బలి అయిపోతూనేవుంది ఈ దేశంలో ఆడపిల్లగా పుట్టటం శాపం" యిప్పుడేం చేయను శివకృష్ణ చెప్పిన తియ్యటి మాటలకి మోసపోయాను. యిప్పుడు శిక్ష అనుభవిస్తాను. శ్రీధర్‌గారూ యిప్పుడేం చేయను. చూడండి మీరు నా కోసాయం చెయ్యగలరా!"

"చెప్పండి తప్పక చేస్తాను"

"ఆరోడ్డు మీద ఎవరన్న పోతూన్నా ఆపి అడగండి. యీ గుడిలో ఓఆడపిల్ల పెళ్ళి ఆగిపోయి విలపిస్తోంది మీ లో ఎవరన్నా జాలిపడి ఆపిల్లని పెళ్ళాడతారా! అయితే రండి" అని చెప్పండి

శ్రీధర్ చప్పున దగ్గరగా వచ్చి శ్రీదేవి చెయ్యి పట్టుకున్నాడు

"మీరు జరిగిన దానికి యింతలా కదిలిపోకూడదు."

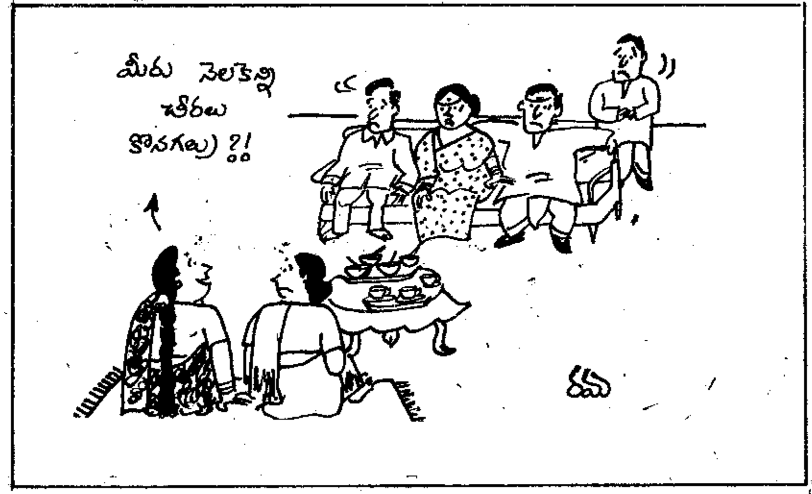

"నీకు తెలియదు నాస్థితి వెళ్ళండి ఎవరన్నా దొరికితే తీసుకురండి తలవంచి మూడు ముళ్ళూ వేయించుకుంటాను."

"యిది పిచ్చి నిర్ణయం శివకృష్ణ చేసిన పనిని మీరు మిమ్మల్ని యిలా శిక్షించు కోవటం అవివేకం" కోపంగా అన్నాడు.

"అవివేకం అని నాకు తెల్సు. కానీ మరోదారిలేదు వెళ్ళండి వెతుక్కురండి పెళ్ళికొడుకుని"

"యెవరన్నా దొరికితే నేతీసుకువస్తాను మీరు తలవంచుతారు సరె ఆ తర్వాత హాయిగా బ్రతగ్గలరా"

కానీ మరోదారి లేదు.

శ్రీధర్ తల అడ్డంగా వూపుతూ

"ఈ విషయం వదిలెయ్యండి ముందు జరగవల్సిన విషయంలో సరైన నిర్ణయం తీసుకోండి. జీవితంలో యిలాంటివి జరిగినప్పుడు ఆవేశం కాదు కావల్సింది ఆలోచన"

"నిజమే కానీ నాకేం ఆలోచన తోచటం లేదు."

"నేను చెప్తాను వినండి. గతానికి గడియ పెట్టండి మనసుని సమాధాన పర్చుకోండి అప్పుడు నాదగ్గరకిరండి నేను మిమ్మలి పెళ్ళి చేసుకుంటాను."

"శ్రీధర్‌గారూ" శ్రీదేవి నీళ్ళునిండిన కళ్ళు యెత్తి శ్రీధర్ వైపు చూడసాగింది ఆమె కళ్ళలో "నమ్మకం" కాదు ఆశ్చర్యం కన్పిస్తోంది!

"నిజంగా చెప్తున్నాను. "నిజంగా చెప్తున్నాను" మనస్ఫూర్తిగా చెప్తున్నాను

నా విషయం అంతా తెల్సిన మీరు ఈ నిర్ణయానికి యెలా రాగలిగారు! ఇది కలా నిజమా!

కలకాదు నిజం చెప్పాను కదూ గతానికి గడియపెట్టండి. ఇద్దరం కల్సి "వర్తమానం అనే వాకిలి తెరుద్దాం"

శ్రీదేవి చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకున్నాడు శ్రీధర్. O